

Äldste Hugo E. Martinez
i de sjuttios kворum

Vårt personliga tjänande

Jesu Kristi kärlek måste vara vår vägvisare om vi ska bli medvetna om behoven hos dem som vi kan hjälpa på något sätt.

Jesu Kristi Kyrka av Sista av Sista Dagens Heliga får vi möjligheten och den personliga välsignelsen att tjäna. Under min tid som medlem har jag tjänat på många sätt. Precis som broder Udine Falabella, far till äldste Enrique R. Falabella, brukade säga: "Tjänar man så tjänar man ett syfte. Tjänar man inte så tjänar man inget till." Det är ord som vi behöver hålla i sinne och hjärta.

När jag har sökt vägledning för mitt tjänande har jag funnit tröst i att minnas att Frälsarens fokus är den enskilde och familjen. Hans kärlek och milda omsorg om individen har lärt mig att han vet hur värdefullt vart och ett av vår himmelske Faders barn är, och att vi nödvändigt måste se till att var och en får hjälp och styrka genom Jesu Kristi evangelium.

I skrifterna läser vi:

"Kom ihåg att själarna är mycket värdefulla i Guds ögon ...

Och om det vore så att ni arbetade *alla* era dagar ... och *endast förde en enda* själ till mig, hur stor skall då inte er glädje vara tillsammans med honom i min Faders rike!"¹

Gud anser att varje själ är mycket

värdefull, för vi är hans barn och vi har potential att bli lika honom.²

Jesu Kristi kärlek måste vara vår vägvisare om vi ska bli medvetna om behoven hos dem som vi kan hjälpa på något sätt. Vår Herres Jesu Kristi lärdomar visar oss vägen. Det

är så vårt personliga tjänande börjar. Vi upptäcker behoven och sedan uppfyller vi dem. Som syster Linda K. Burton, Hjälpföreningens generalpresident, sa: "Observera och tjäna."³

President Thomas S. Monson är ett stort föredöme i den här principen. I januari 2005 presiderade han över en konferens för prästadömsledare i Puerto Rico och visade hur Frälsaren och hans tjänare bistår andra genom personligt tjänande. Vid slutet av det underbara mötet började president Monson hälsa på alla närvarande prästadömsledare. Plötsligt märkte han att en av dem höll sig på avstånd, för sig själv.

President Monson lämnade gruppen, gick fram till brodern och talade med honom. Med rörelse i rösten berättade José R. Zayas för honom att det var ett under att han kommit fram till honom, att det var svaret på de böner som han och hans fru Yolanda hade uppsänt före mötet. Han berättade för president Monson

att hans dotter var mycket sjuk och att han hade med sig ett brev från sin fru som hon ville att president Monson skulle få. Broder Zayas hade sagt till sin fru att det var omöjligt eftersom president Monson skulle vara alltför upptagen. President Monson lyssnade på hans berättelse och bad att få brevet, som han tyst läste. Sedan stoppade han det i kostymfickan och sa till broder Zayas att han skulle göra det de bett honom om.

På så sätt fick den här familjen uppleva vår Herres Jesu Kristi beröring, genom hans tjänare. Jag tror att Frälsarens ord i liknelsen om den barmhärtige samariten gäller oss: "Gå du och gör som han."⁴

Den 21 september 1998 drabbade orkanen George Puerto Rico och orsakade stor förödelse. Syster Martínez, våra fem barn och jag överlevde den hårda stormen och dess orkanvindar genom att stanna kvar i vårt hem. Men i två veckor var vi utan rinnande vatten och elektricitet.

När vårt vatten tog slut var det svårt att få tag i mer. Jag glömmer aldrig de bröder som hjälpte oss genom att förse oss med denna dyrbara vätska, inte heller glömmer jag hur kärleksfullt systrarna hjälpte oss.

Germán Colón kom hem till oss i en pickup med en stor plastbehållare

med vatten. Orsaken till att han kom var, med hans egna ord: "Jag vet att ni har små barn som behöver vatten." Ett par dagar senare lastade broder Noel Muñoz och broder Herminio Gómez tre stora vattentankar på ett lastbilsflak. De dök oväntat upp hos oss och fyllde alla vattenflaskor vi hade med dricksvatten och erbjöd även våra grannar att fylla sina.

Våra böner besvarades genom deras personliga tjänande. Dessa tre bröders ansikten återspeglade den kärlek som Jesus Kristus har till oss och deras hjälp – med andra ord, deras personliga tjänande – gav oss mycket mer än vatten. Det är ytterst viktigt att varje son eller dotter till Gud vet att människor är intresserade av och värnar om deras välfärd.

Jag vittnar för er om att vår himmelske Fader och vår Herre Jesus Kristus känner oss var och en personligen. Därför ger de oss det vi behöver så att vi har möjlighet att nå vår gudomliga potential. Längs vägen placerar de människor som hjälper oss. Sedan, när vi blir redskap i deras händer, kan vi tjäna och hjälpa dem som de genom uppenbarelse visar oss.

På det här sättet når Herren Jesus Kristus ut till alla vår himmelske Faders barn. Den gode herden samlar alla sina

får. Han samlar in dem ett efter ett när de använder sin moraliska handlingsfrihet – efter att ha hört hans tjänares röst och tagit emot deras hjälp. Då känner de igen hans röst och följer honom. Sådant personligt tjänande är nödvändigt om vi ska kunna hålla våra dopförbund.

På samma sätt är vårt goda exempel på en Kristi lärjunge ett introduktionsbrev till dem som vi kan berätta om hans evangelium för. När vi öppnar munnen och berättar om Jesu Kristi återställda evangelium är vi "hans underherdar, med uppgiften att ge näring åt fåren och lammen i hans hjord".⁵ Vi är då de "svaga och ringa"⁶ som han gjort till "människofiskare"⁷.

Vårt personliga tjänande begränsas inte till de levande på den här jorden. Vi kan också utföra arbete för de döda, för dem som lever i andevärlden och som under sitt jordeliv inte hade möjlighet att ta emot de frälsande förrättningarna i Jesu Kristi evangelium. Vi kan också föra dagbok och skriva vår släkthistoria för att vända de levandes hjärtan till de levande – och de levandes hjärtan till sina förfäder. Det handlar om att länka samman vår släkt, generation för generation, i eviga band. När vi gör det blir vi "frälsare ... på Sions berg".⁸

Vi har den utsökta möjligheten att vara redskap i hans händer. Vi

kan vara det i våra äktenskap, i våra familjer, med våra vänner och med vår nästa. Det är vårt personliga tjänande som Jesu Kristi sanna lärjungar.

”Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja dem från varandra, som en herde skiljer fåren från getterna.

Och fåren skall han ställa på sin högra sida och getterna på den vänstra.

Då skall konungen säga till dem som står på hans högra sida: Kom, ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse.

Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig.

Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig.

Då skall de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka?

Och när såg vi dig vara främling och tog emot dig eller naken och klädde dig?

Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig?

Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.”⁹

Att vi må göra detta är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 18:10, 15; kursivering tillagd.
2. SeHandledning för skriftstudier, ”Själens”; <https://www.lds.org/scriptures/?lang=swe>.
3. Linda K. Burton, ”Observera och tjäna”, *Liahona*, nov. 2012, s. 78.
4. Luk. 10:37.
5. Alexander B. Morrison, ”Ge näring åt Kristi hjord”, *Nordstjärnan*, juli 1992, s. 13.
6. L&F 1:23.
7. Matt. 4:19.
8. Ob. 1:21.
9. Matt. 25:32–40.

Äldste Larry S. Kacher
i de sjuttios kворum

Lek inte med heliga ting

Utforska era val genom att ställa er frågan: ”Är mina beslut fast rotade i Jesu Kristi evangeliums rika mylla?”

Bröder och systrar, de beslut vi fattar här i livet har stor inverkan på förloppet av vårt eviga liv. Det finns både synliga och osynliga krafter som påverkar våra val. Det fick jag erfara för ungefär fem år sedan på ett sätt som kunde ha stått mig oerhört dyrt.

Vi reste med familj och vänner i södra Oman. Vi beslöt oss för att koppla av på stranden längs Indiska oceanens kust. Strax efter vår ankomst frågade vår 16-åriga dotter Nellie om hon fick simma ut till vad som såg ut att vara ett sandrev. Jag lade märke till de brytande vågorna och sa till henne att jag skulle simma dit först, för jag tänkte att det kanske fanns farliga strömmar.

Efter att ha simmat en liten stund ropade jag på min fru och frågade om jag var nära sandrevet. Hon svarade: ”Du har simmat långt förbi det.” Utan att veta det hade jag fångats i en ripström¹ och drogs snabbt ut till havs.

Jag visste inte vad jag skulle göra. Det enda jag kom på var att vända om och simma tillbaka mot stranden. Det var helt fel sak att göra. Jag kände mig hjälplös. Krafter bortom min kontroll drog mig längre ut till havs. Vad som

gjorde det hela värre var att min fru hade litat på mitt omdöme och följt efter mig.

Bröder och systrar, jag trodde att jag kanske inte skulle överleva och att jag genom mitt beslut även skulle orsaka min hustrus död. Efter stora ansträngningar och vad jag tror var gudomligt ingripande, rörde våra fötter på något sätt vid sandbotten och vi kunde tryggt gå tillbaka till våra vänner och vår dotter.

Det finns många strömmar i jordelivet, en del är ofarliga men andra är det inte. President Spencer W. Kimball lärde att det finns starka krafter i våra egna liv som påminner om de osynliga strömmarna i havet.² Dessa krafter är verkliga. Vi bör aldrig bortse från dem.

Låt mig berätta om en annan ström, en gudomlig ström som har blivit till stor välsignelse i mitt liv. Jag omvändes till kyrkan som vuxen. Innan jag blev medlem var min största ambition i livet att åka skidor och därför flyttade jag till Europa efter high school för att uppfylla min dröm. Efter flera månader av vad som verkade vara ett idealiskt liv, kände jag att jag borde ge mig av. På den tiden förstod jag inte källan till den känslan, men jag valde att följa